

12378 *LLEI 14/1989, de 29 de maig, sobre modificació dels articles 979 i 984 de la Llei d'enjudiciament civil. («BOE» 130, d'1-6-1989.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

Les previsions dels articles 10, apartat 3r, i 979 de la Llei d'enjudiciament civil, pel que fa a les declaracions d'hereus, són contradictòries. En efecte, mentre que el primer precepte, amb caràcter general, exclou de la necessitat d'un advocat els actes de jurisdicció voluntària en una quantia que no excedeixi les 250.000 pessetes, el segon, específic dels abintestats, exigeix la intervenció d'un lletrat quan el valor dels béns de l'herència excedeixi les 25.000 pessetes. Una interpretació lògica dels dos preceptes condueix a posar de manifest que l'article 979 ha quedat plenament desfasat. Raons, doncs, de coherència de l'ordenament jurídic mateix aconsellen modificar el paràgraf final de l'article 979 de la Llei d'enjudiciament civil i sotmetre aquests casos al règim general que estableix l'article 10, apartat 3, de la mateixa Llei.

Per les mateixes raons, és inexplicable la referència al valor superior a 10.000 dels immobles, en les mateixes declaracions d'hereus, per exigir edictes públics, a què es refereix l'article 984 de la Llei d'enjudiciament civil.

Així mateix, és convenient adaptar els supòsits de publicació d'edictes a les formalitats que preveu el paràgraf segon de l'article 1.488 de la Llei d'enjudiciament civil, en relació amb el procediment de constreyniment.

Article únic

1. Queda modificat el paràgraf segon i últim de l'article 979 de la Llei d'enjudiciament civil, que queda redactat de la manera següent:

«Per deduir aquesta pretensió no necessiten valer-se d'un procurador, però sí d'un lletrat quan el valor dels béns de l'herència excedeixi les 250.000 pessetes.»

2. Queda modificat l'article 984 de la Llei d'enjudiciament civil, que té la redacció següent:

«En el cas de l'article anterior, si segons el parer del fiscal o del jutge hi ha motius racionalment fundats per creure que hi pot haver altres parents del mateix o millor grau, el jutge ha de manar que es fixin edictes en els llocs públics del lloc del judici i en els pobles de defunció i naturalesa del difunt, que anunciïn la seva mort sense testar, i els noms i graus de parentiu dels que reclamin l'herència, i que cridin els que es creguin amb el mateix o millor dret perquè compareguin al jutjat o el reclamin dins de trenta dies.

El jutge pot ampliar aquest termini el temps que estimi necessari, quan pel punt de la naturalesa del difunt o per altres circumstàncies es presumeixi que hi pot haver parents fora de la península.

Els edictes s'han d'inserir en el butlletí oficial de la província o en un dels diaris de més circulació a la província on se segueixi el judici, a criteri del jutge.

També s'han d'inserir en el "Butlletí Oficial de l'Estat" si, segons el parer del jutge, les circumstàncies del cas ho exigeixen.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 29 de maig de 1989

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ